

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

Merhamet Planı

Yaşlı James R. Rasband
Yetmişler Kurulu

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Rab merhametlidir ve Cennetteki Babamız'ın kurtuluş planı gerçekten de bir merhamet planıdır.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... workers before they begin missionary service.”

Time in the temple before entering the missionary training center (MTC) can be a wonderful blessing for new missionaries as they learn

Peygamberin Daveti

Geçtiğimiz nisan ayında, Kilise'nin Kirtland Tapınağı'nı satın aldığına dair sevinçli bir haberdan kısa bir süre sonra, Başkan Russell M. Nelson bizi Öğreti ve Antlaşmalar'ın 109. bölümündeki yazıtı olan Kirtland Tapınağı'nın adama duasını çalışmaya davet etti. Başkan Nelson, adama duasının, “bu son günlerde yaşamın zorluklarıyla başa çıkmak için tapınağın sizi ve beni ruhsal olarak nasıl güçlendirdiğine dair bir [eğitim]” olduğunu söyledi.

Eminim 109. Bölüm ile ilgili çalışmanız sizi kutsayan içgörüler sağlamıştır. Bu akşam, peygamberimizin davetine uyarken öğrendiğim birkaç şeyi paylaşacağım. Çalışmamın yönlendirdiği huzur veren yol bana Rab'bin merhametli olduğunu ve Cennetteki Babamız'ın kurtuluş planının gerçekten bir merhamet planı olduğunu hatırlattı.

Tapınakta Hizmet Veren Yeni Çağrılmış Görevliler

Bildiğiniz gibi, “hizmete yeni çağrılan görevliler, tapınak ilahi güç armağanlarını mümkün olan en kısa sürede almaya ve koşullar elverdiği ölçüde sık sık tapınağa gitmeye teşvik edilirler.” Bir kez ilahi güç armağanını aldıktan sonra, “görevli hizmetine başlamadan önce tapınak çalışanları olarak hizmet edebilirler.”

Görevli eğitim merkezine (GEM) girmeden önce tapınakta geçirilen zaman, yeni görevliler için bu antlaşmaların kutsamalarını dünyayla

more about temple covenants before sharing the blessings of those covenants with the world.

But in studying section 109, I learned that in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will manifest myself to my people in mercy in this

paylaşmadan önce tapınak antlaşmaları hakkında daha fazla bilgi edinmeleri açısından harika bir kutsama olabilir.

Fakat 109. bölümü çalışırken, Tanrı’nın tapınakta yeni görevlileri, aslında hepimizi, ek ve kutsal bir şekilde güçlendirdiğini öğrendim. Vahiy yoluyla verilen adama duasında Peygamber Joseph Smith şöyle dua etti, “hizmetkarların senin adın hakkında tanıklık etmek için senin evinden çıkacakları zaman,” “tüm insanların, dünyadaki ... ileri [gelenlerin] ... tüm [fakirlerin, muhtaçların ve sıkıntıda olanların]” “yükreleri yumuşatılmış olsun.” “Onların önyargıları hakikatin önünde yolu açsın ve senin halkın herkesin gözünde iyilik bulsun” diye dua etti; “öyle ki yeryüzünün her ucu, biz hizmetkarlarının senin sesini duyduğumuzu ve bizi gönderdiğini bilebilsin” diye.

Bu, hizmete yeni çağrılmış bir görevli için güzel bir vaattir: Önyargıların “hakikatin önünde yolu [açması], herkesin gözünde iyilik [bulunması]” ve dünyanın onların Rab tarafından gönderildiklerini bilmesinin sağlanması. Her birimizin aynı kutsamalara ihtiyacı olduğu kesindir. Komşularımızla ve iş arkadaşlarımızla etkileşimde bulunurken yüreklerin yumuşatılması ne büyük bir nimet olurdu. Adama duası, tapınakta geçirdiğimiz zamanın başkalarının yüreklerini nasıl yumuşatacağını tam olarak açıklamaz, fakat Rab’bin evinde geçirdiğimiz zamanın bizi İsa Mesih’e ve O’nun merhametine odaklayarak kendi yüreklerimizi nasıl yumuşattığıyla bağlantılı olduğuna inanıyorum.

Rab, Joseph Smith’in Merhamet Yakarışına Cevap Verir

Kirtland’daki adama duasını çalışırken, Joseph’in Kilise üyeleri, Kilise’nin düşmanları, ülkenin yöneticileri, yeryüzündeki uluslar için tekrar tekrar merhamet dilemesi beni çok etkiledi. Ve çok kişisel olarak, kendisini hatırlaması ve sevgili Emma’ya ve çocuklarına merhamet etmesi için Rab’be yalvardı.

Bir hafta sonra, 3 Nisan 1836’da, Paskalya günü, Kirtland Tapınağı’nda Kurtarıcı ona ve Oliver Cowdery’ye görüldüğünde ve Öğreti ve Antlaşmalar’ın 110. bölümünde kaydedildiği gibi, “Ben bu evi kabul ettim ve benim adım burada olacak; ve bu evin içinde kendimi merhametle halkıma göstereceğim” dediğinde Joseph

house.” This promise of mercy must have had special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

There are so many ways in which we each can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for mercy.

Joseph Smith’s plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he “cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy.” Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his “prayer and supplication to Almighty God for forgiveness of all my sins and follies.”

ne hissetmiş olmalıdır? Bu merhamet vaadinin Joseph için özel bir anlamı olmalıydı. Ve Başkan Nelson’ın geçen nisan ayında öğrettiği gibi, bu vaat aynı zamanda “bugün adanmış her tapınak için geçerlidir.”

Rab’bin Evinde Merhamet Bulmak

Her birimizin Rab’bin evinde merhamet bulabileceği pek çok yol vardır. Bu, Rab’bin İsrail’e bir Tapınak Çadırı inşa etmesini ve merkezine “merhamet oturmağını” yerleştirmesini emrettiği ilk günden beri geçerlidir. Tapınakta, yaptığımız antlaşmalarda merhamet buluruz. Bu antlaşmalar, vaftiz antlaşmasına ek olarak, bizi Baba ve Oğul’a bağlar ve Başkan Nelson’ın İbranice’de “*hesed* olarak adlandırılan “özel bir tür sevgi ve merhamet” olarak öğrettiği şeye daha fazla erişmemizi sağlar.

Ailelerimize sonsuza dek mühürlenme fırsatı aracılığıyla merhamet buluruz. Ayrıca tapınakta, Yaratılış, Düşüş, Kurtarıcı’nın kefareti amacıyla kurban oluşu ve Cennetteki Babamız’ın huzuruna tekrar girebilme olanağımızın—aslında kurtuluş planının her parçasının—merhametin bir tezahürü olduğunu daha açık bir şekilde anlamaya başlarız. Kurtuluş planının tam da bir “merhamet planı” olduğu için bir mutluluk planı olduğu söylenebilir.

Bağışlanmayı İstemek Kutsal Ruh’a Açılan Kapıyı Aralar

Rab’bin tapınaklarında Kendisini merhametle göstereceğine dair 110. bölümdeki güzel vaat için minnettarım. Ayrıca, Joseph gibi merhamet dilediğimizde, Rab’bin Kendisini merhametle nasıl göstereceği hakkında verdiği vahiyler için de minnettarım.

Joseph Smith’in 109. bölümdeki merhamet yakarışı, vahiy almasına yol açan ilk merhamet yakarışı değildi. Kutsal Koru’da, genç Joseph sadece hangi Kilise’nin doğru olduğunu bilmek için dua etmekle kalmadı, aynı zamanda “merhamet için gidebileceği başka kimse olmadığını, Rab’be merhamet göstermesi için [yakardığını]” söyledi. Bir şekilde, sadece Rab’bin sağlayabileceği merhamete ihtiyacı olduğunu fark etmesi cennetin pencerelerinin açılmasına yardımcı oldu. Üç yıl sonra melek Moroni, Joseph’in “bütün günahlarını ve aptallıklarını affetmesi ... [için] Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’ya dua etmesinin ve yardım dilemesinin” ardından göründü.

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni's father's conversion begins with his prayer, "I will give away all my sins to know thee." We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord's mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

Pondering God's Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: "I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts."

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about "how merciful the Lord hath been unto the children of men." It is pondering upon the Lord's mercy that prepares us to "ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true."

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God's plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will "be restored to their ... perfect frame"? Is Amulek right—can the Savior's mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead "[encircle us] in the arms of safety"?

Is it true, as Alma testified, that Christ suffered not only for our sins but for our "pains and afflictions" so that He could "know ... how to succor his people according to their infirmities"? Is the Lord really so merciful, as King Ben-

Bir merhamet yakarışını takip eden bu vahiy modeli, kutsal yazılarda aşına olduğumuz bir modeldir. Enos, Rab'bin sesini ancak bağışlanması için dua ettikten sonra duydu. Kral Lamoni'nin babasının Rab'be dönüşü onun duasıyla başlar: "Ben seni tanımak ... için bütün günahlarımı terk edeceğim." Aynı dramatik deneyimlerle kutlanmamış olabiliriz, ancak bazen dualarına yanıt almakta zorlananlar için Rab'bin merhametini istemek, Kutsal Ruh'un tanıklığını hissetmenin en güçlü yollarından biridir.

Tanrı'nın Merhameti Üzerine Derinlemesine Düşünmek, Mormon Kitabı Hakkında Tanıklığın Kapısını Açar

Benzer bir ilke Moroni 10:3–5'te de güzel bir şekilde öğretilir. İçten bir dua ile Mormon Kitabı'nın doğru olup olmadığını öğrenebileceğimizi öğretmek için sık sık bu ayetleri kısaltırız. Fakat bu kestirme yol, merhametin önemli rolünü göz ardı edebilir. Moroni'nin nasihatine nasıl başladığını dinleyin: "Bu yazıları okuyacağınız zaman, ... Adem'in yaratıldığı zamandan bunları alacağınız zamana kadar, Rab'bin insan çocuklarına ne kadar merhametli davrandığını hatırlamanızı ve bunu yüreklerinizde derinlemesine düşünmenizi öğütlerim."

Moroni bizi sadece bu şeyleri, mühürlemek üzere olduğu kayıtları okumaya değil, aynı zamanda Mormon Kitabı'nın "Rab'bin insan çocuklarına ne kadar merhametli olduğu" ile ilgili olarak bildirdiği şeyleri yüreklerimizde derinlemesine düşünmeye teşvik eder. Rab'bin merhameti üzerinde derinlemesine düşünmek, bizi "Ebedi Baba Tanrı'ya Mesih'in adıyla, bu şeyler doğru değil midir" diye [sormaya] hazırlar.

Mormon Kitabı üzerinde derinlemesine düşünürken şunu sorabiliriz: Alma'nın öğrettiği gibi, Tanrı'nın merhamet planının bu dünyada yaşamış olan herkesin diriltileceğini ve onların kendi mükemmel yapılarına dönüştürüleceklerini garanti ettiği gerçekten doğru mu? Amulek haklı mı, Kurtarıcı'nın merhameti aksi takdirde ödemek zorunda kalacağımız adaletintümacı gerçek gereklerini karşılayabilir ve bunun yerine "bizi güvenliğin kolları arasında [sarabilir mi]"?

Alma'nın tanıklık ettiği gibi, Mesih'in yalnızca günahlarımız için değil, "[ağrılarımız, sıkıntılarımız]" için de acı çektiği, böylece "halkına zayıflıkları doğrultusunda nasıl yardım edeceğini [bileceği]" doğru mu? Kral Benyamin'in öğrettiği

jamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

In sum, is the Father’s plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni’s promise that Heavenly Father “will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.” I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni’s counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches “how merciful the Lord hath been [to] the children of men”? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father’s great plan of mercy and for the Savior’s willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

gibi, Rab gerçekten, karşılıksız bir armağan olarak “Tanrı’nın kendileriyle ilgili isteğini bilmeden ölenlerin ya da bilmeden günah işleyenlerin günahlarına” da kefarete edecek kadar merhametli midir?

Lehi’nin “Adem, insanların var olabilmesi için düştü ve insanlar da sevinebilmek için var oldular” demesi doğru mu? Abinadi’nin Yeşaya’dan alıntı yaparak tanıklık ettiği “günahlarımızdan ötürü O yaralandı; kötülüklerimizden ötürü O ezildi; huzurumuz için olan ceza O’nun üzerine indi; ve O’nun kamçı yaralarıyla biz şifa bulduk” ifadeleri gerçekten doğru mu?

Özetle, Mormon Kitabı’nda öğretildiği gibi Baba’nın planı gerçekten bu kadar merhametli midir? Tanıklık ederim ki bu doğrudur ve Mormon Kitabı’ndaki huzur verici ve umut dolu merhamet öğretileri doğrudur.

Yine de, sizin sadık okumalarınıza ve dualarınıza rağmen, bazı kişilerin, Moroni’nin Cennet’teki Baba’nın “[bu şeylerin] doğruluğunu size Kutsal Ruh’un gücüyle gösterecektir” vaadinin gerçekleştirmekte zorluk çekebileceğini düşünüyorum. Bu mücadeleyi biliyorum, çünkü yıllar önce, Mormon Kitabı’nı birkaç kez okuduğumda dualarıma anında ve net bir yanıt alamadığımda bunu hissettim.

Eğer zorlanıyorsanız, sizi Mormon Kitabı’nın “Rab”bin insan çocuklarına ne kadar merhametli davrandığını” öğrettiği birçok yol üzerinde derinlemesine düşünmek için Moroni’nin öğüdünü izlemeye davet etmek istiyorum. Tecrübelerime dayanarak, bunu yaptığınızda Kutsal Ruh’un huzurunun kalbinize girebileceğini ve Mormon Kitabı’nın ve öğrettiği merhamet planının doğru olduğunu bilebileceğinizi, inanabileceğinizi ve hissedebileceğinizi umuyorum.

Baba’nın büyük merhamet planı ve Kurtarıcı’nın bu planı gerçekleştirme isteği için minnettarlığımı ifade etmek istiyorum. Eğer O’nu ararsak, O’nun kutsal tapınağında ve hayatımızın her alanında Kendisini merhametle göstereceğini biliyorum. İsa Mesih’in adıyla, amin.